

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 9T/81/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8420010391
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8420010391.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.12.2020 v Kežmarku, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaná

O. N., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom R. A. XX/XX,
C. Q., okr. Kežmarok, adresa na doručovanie
písomností: N. Q. XXX/XX, L., okr. Kežmarok,

u z n á v a s a z a v i n n ú, ž e

v presne nezistené dni v období najmenej od r. 2018 až do 14.2.2020 v I. Q., okr. Kežmarok, v nepravidelných intervaloch navštevovala dva až trikrát do mesiaca poškodenú S. Š. vediac, že poškodená S.R. Š. je osobou vyššieho veku a že je ľahko ovplyvniteľná a poškodenú žiadala o požičanie peňazí pod rôznymi zámienkami, že potrebuje peniaze na autobus, pre deti do školy, pritom plakala, kľakala si na kolená, aby jej bolo poškodenej ľúto, pričom poškodená jej dávala postupne v nepravidelných intervaloch najskôr sumy 5 alebo 10 eur, potom vyššie sumy peňazí a obžalovaná O. N. jej vždy sľubovala, že jej peniaze vráti, čo sa však nestalo, v presne nezistený deň v r. 2019 navštívila poškodenú S. Š. v mieste jej bydliska pod zámienkou, že jej spadol komín na plafón tak, že sa prepadol s tým, že potrebuje požičať peniaze, čo sa nezakladalo na pravde, na čo jej poškodená S. Š. dala 100,- €, v presne nezistené dni v r. 2019 potom čo poškodenú S. Š. žiadala o požičanie peňazí, jej poškodená dala svoj dôchodok v sume 250,- € a dôchodok v sume 205,- €, v presne nezistený deň v mesiaci december 209 prišla k poškodenej S. Š. so žiadosťou, že potrebuje požičať peniaze, že jej zablokovali účet v banke a tak sa nemôže dostať k svojim peniazom, načo jej poškodená S. Š., keďže nemala peniaze v hotovosti, dala 3 zlaté prstene, 2 hrubé zlaté retiazky na krk bez privesku a 1 náramok zo zlata na ruku, načo obžalovaná O. N. šla v dňoch 23.12.2019, 4.1.2020 a 27.1.2020 do záložní v meste Poprad, za veci dostala peniaze v sume 515,- €, ktoré použila pre vlastnú potrebu a takto jej poškodená dávala rôzne finančné čiastky obžalovanej O. N. až do 14.2.2020, čím takto spôsobila poškodenej S. Š. škodu v sume najmenej 2.590,50,- €,

t e d a

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku škodu malú a čin spáchala na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l a

zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 3 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s poukazom § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovanú z a r a d ť u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd u k l a d á obžalovanej povinnosť nahradiť poškodenej S. Š.T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom I. Q., B.. Q. XXX/X škodu vo výške 2.590,50 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok podal na Okresný súd Kežmarok dňa 22.07.2020 obžalobu pod sp. zn. Pv 146/20/7703 - 9 na O. N. a to pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, ktorého sa mala obžalovaná dopustiť na tom skutkovom základe, ako je skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Po prednese obžaloby prokurátorom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.12.2020 bola obžalovaná O. N. na tomto hlavnom pojednávaní poučená o tom, že ku skutku, ktorý sa jej kladie za vinu, môže urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Po tomto poučení urobila obžalovaná vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že je vinná zo spáchania skutku, ktorý sa jej v obžalobe prokurátora kladie za vinu. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaná na všetky položené otázky odpovedala „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora a poškodenej, ktorí zhodne navrhli vyhlásenie obžalovanej o vine prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovanej O. N. o vine zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a v kontexte priznania obžalovanej v prípravnom konaní súd nemal pochybnosti o vine obžalovanej. Následne v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že sa na hlavnom pojednávaní vykonajú len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a následne na hlavnom pojednávaní súd v rámci dokazovania oboznámil obsah listinných dôkazov a odborného vyjadrenia.

Preto súd po prijatí vyhlásenia obžalovanej o vine, bez ďalšieho dokazovania ohľadom jej viny, uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, kedy obžalovaná tam opísaným konaním na škodu majetku poškodenej S.R. Š. seba obohatila tým, že poškodenú uviedla do omylu a spôsobila tak na majetku tejto poškodenej malú škodu, pričom čin spáchala na poškodenej ako chránenej osobe - osobe vyššieho veku, čím obžalovaná týmto svojím konaním naplnila všetky znaky skutkovej podstaty zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky súd konanie obžalovanej posúdil ako konanie v priamom úmysle, pretože obžalovaná chcela spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana majetku a majetkových práv iných osôb /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Zo správy o povesti obžalovanej vypracovanou Obcou Stará Lesná v prípravnom konaní dňa 21.04.2020 vyplýva, že obžalovaná po požiari žije v unimobunke so svojím druhom a deťmi, pričom na trvalý pobyt je prihlásená v obci Veľká Lomnica. Na malom priestore unimobunky žije 10 ľudí bez sociálneho zariadenia, bez vody a bez elektriky, ktorú nezaplatili. Rodičia sa o deti nestarajú, zanedbávajú ich, deti chodia špinavé, hladné a v dôsledku hladu žobrujú a kradnú. Obžalovaná vedie s druhom túlavý život, v minulosti navštevovali herne a požíčovali si peniaze od dôverčivých občanov pod rôznymi zámienkami. Obžalovaná sa do činnosti obce nezapája. Obžalovaná nebola doteraz riešená v priestupkovom konaní. Zo správy o povesti obžalovanej vypracovanou Obcou Veľká Lomnica v prípravnom konaní dňa 12.05.2020 vyplýva, že obžalovaná má v ich obci trvalý pobyt, má desať detí a voči nej obec neeviduje žiaden priestupok. Z výpisu z Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR za obdobie od 20.06.2017 do 18.06.2020 vyplýva, že dňa 07.02.2020 bola obžalovaná postihnutá za priestupok proti

bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. m) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to za nepoužitie bezpečnostného pásu, kedy jej bola uložená bloková pokuta vo výške 10,- Eur. Okrem toho bola obžalovaná dňa 20.06.2017 postihnutá za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktorého sa dopustila tým, že vulgárne nadávala svojej susede J. N.V., vyhrážala sa jej drobnou ujmom na zdraví a vulgárnymi gestami sa voči nej hrubo správala. Za spáchanie tohto priestupku jej bola uložená bloková pokuta vo výške 20,- Eur.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR týkajúceho sa obžalovanej vyplýva, že táto bola doposiaľ päťkrát súdne trestaná (jedno odsúdenie je zapísané omylom dvakrát), z toho iba v prípade dvoch odsúdení sa na ňu hľadí, akoby nebola odsúdená. V ostatných prípadoch jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, resp. pôvodne uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu bol premenený na trest nepodmienečný. Obžalovaná bola v prípade všetkých odsúdení uznaná za vinnú z trestného činu ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 Trestného zákona. Naposledy bola obžalovaná O. N. odsúdená rozsudkom vydaným tunajším súdom v konaní vedenom pod sp. zn. 9T 58/2017. Súd pripojil a na hlavnom pojednávaní oboznámil podstatný obsah tohto spisu, z obsahu ktorého vyplýva, že dňa 27.06.2017 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Kežmarok obžalobu na obžalovanú O. N. pre skutok, ktorý právne kvalifikoval ako prečin ohrozovania mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 14.05.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 14.05.2018 súd uznal obžalovanú za vinnú zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie a uložil jej trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením Okresného súdu Nitra sp. zn. 4Pp 25/2019 zo dňa 28.06.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.06.2019 súd obžalovanú O. N. podmienenčne prepustil z výkonu tohto trestu odňatia slobody ako aj z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený v konaní vedenom na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 1T 127/2012 a v zmysle § 68 ods. 1 Trestného zákona jej určil skúšobnú dobu v trvaní dvoch rokov.

Z odborného vyjadrenia podaného v prípravnom konaní Záložňa - ŽOLÍK vyplynula hodnota 1 ks zlatého prsteňa so zlatou perlou navrchu v tvare guľičky 134,- Eur, 1 ks zlatého prsteňa s červeným kameňom na vrchu 47,- Eur, 1 ks prsteňa s nadpisom S. 78,- Eur, 1 ks náramku zo zlata na ruku 187,20 Eur a dvoch kusov hrubých retiazok na krk bez privesku spolu vo výške 144,30 Eur, čo spolu predstavuje hodnotu uvedených vecí v celkovej sume 590,50 Eur.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zväžil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovanej, jej pomery a možnosť jej nápravy.

Súd u tejto obžalovanej zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaná sa k trestnému činu priznala a jeho spáchanie aj úprimne oľutovala /§ 36 písm. l) Trestného zákona/. Na strane druhej súd u obžalovanej zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že obžalovaná už bola za trestný čin v minulosti odsúdená. Súd pritom nutne zohľadnil jej predchádzajúce odsúdenia, pri ktorých jej boli ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, vrátane posledného odsúdenia v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 58/2017. Preto súd pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami 1:1, trestnú sadzbu trestu odňatia slobody uvedenú v § 221 ods. 3 Trestného zákona, podľa ktorej súd trest ukladal, postupom podľa § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona neupravoval a trest ukladal v tam určenej trestnej sadzbe od troch rokov až do desať rokov.

U obžalovanej súd nutne musel prihliadnuť na jej trestnú minulosť, kedy ani predchádzajúce tresty odňatia slobody v ich nepodmienečnej forme, ktoré vykonala, ju neodradili od spáchania trestnej činnosti, ktorej sa dopustil na poškodenej ako osobe vyššieho veku, zneužívajúc pritom jej dôverčivosť. Škoda

spôsobená konaním obžalovanej má v tomto prípade nielen materiálny rozmer, ale pre poškodenú aj rozmer citový, pretože poškodenej neostali v dôsledku podvodného konania obžalovanej ani peniaze na pohreb, na ktorý si šetrila, pričom prišla o šperky, ku ktorým mala citový vzťah. Obžalovaná a jej správanie najmä vo vzťahu k výchove a starostlivosti o svoje maloleté deti je hodnotené obcou negatívne. Obžalovaná navyše trestný čin spáchala v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, teda ani možnosť preukázať nápravu, ktorá jej bola týmto podmieneným prepustením súdom poskytnutá, nebola z jej strany využitá ale naopak zneužitá voči poškodenej na svoje obohatenie. Osoba obžalovanej, ako dlhoročnej recidivistky, jej pohnútky a úmyselné zavinenie umožňujú súdu vysloviť záver, že na naplnenie účelu trestu, najmä z hľadiska represívneho účelu tohto trestu je nutné uloženie trestu odňatia slobody v jeho nepodmienennej forme (§ 49 ods. 2 Trestného zákona napokon vylučuje podmienený odklad výkonu trestu, nakoľko obžalovaná trestný čin spáchala v skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestu). Preto súd obžalovanej, zohľadňujúc jej priznanie a ochotu škodu nahradiť (hoci o relevantnosti náhrady má vzhľadom na majetkové pomery obžalovanej súd pochybnosti) uložil trest odňatia slobody bližšie k dolnej hranici trestnej sadzby a to v trvaní troch rokov a šesť mesiacov. Uvedený trest podľa názoru súdu zohľadňuje všetky aspekty účelu trestu, súd ho považuje za primeraný, spravodlivý a zodpovedajúci následku, ktorý svojím konaním poškodenej spôsobila.

Pretože obžalovaná bola vzhľadom na odsúdenie v konaní vedenom pod sp. zn. 9T 58/2017 pred spáchaním prejednávaneho trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, súd ju v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Nakoľko z úradného záznamu zo dňa 16.06.2020 vyplýva, že šperky, ktoré boli predmetom odborného vyjadrenia boli roztavené, súd priznal poškodenej S. Š. nárok na náhradu škody vo výške, ktorú si táto poškodená do skončenia prípravného konania uplatnila a ktorú jej svojím konaním obžalovaná spôsobila. Preto súd poškodenej priznal nárok na náhradu škody vo výške 2.590,50 Eur pozostávajúcej zo sumy 2.000,- Eur, ktorú obžalovaná od poškodenej vylákala v hotovosti a zo sumy 590,50 Eur predstavujúcej hodnotu roztavených šperkov zistenú odborným vyjadrením, o správnosti ktorého súdu nevznikli žiadne pochybnosti. K náhrade škody súd zaviazal obžalovanú, ktorej konaním táto škoda vznikla.

na škodu cudzieho majetku seba obohatila tým, že uviedla niekoho do omylu a spôsobila tak na cudzom majetku škodu malú a čin spáchala na chránenej osobe,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.